

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Sundheds- og Ældreudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. marts 2016
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Vita Horneman
Sagsnr.: 2016-0032/37-0005
Dok.: 1894745

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 361 (Alm. del), som Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har stillet til justitsministeren den 29. februar 2016.

Søren Pind

/

Anders Sparholt Jørgensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 361 (Alm. del) fra Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg:

”Kan ministeren give tilsagn om, at ministeren vil holde Sundheds- og Ældreudvalget orienteret om ministerens redegørelse om udviklingen i de betingelser, der kan ligge til grund for en konkret vurdering af, hvorvidt en sundhedsperson skal retsforfølges og evt. have frataget sin autorisation, når redegørelsen foreligger, som ministeren oplyste på samrådet den 23. februar 2016 i Sundheds- og Ældreudvalget?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Efter reglerne i straffelovens §§ 78-79 kan en person, der dømmes for et strafbart forhold, ved dom frakendes retten til at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse. Efter straffelovens § 79, stk. 2, kan rettighedsfrakendelse ske, hvis det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen. Det beror på en konkret vurdering af den enkelte sag, om der er grundlag for i forbindelse med et strafbart forhold også at idømme en rettighedsfrakendelse. Det vil blandt andet afhænge af den begåede kriminalitets art og grovhed, sammenhængen mellem kriminaliteten og stillingen/hvervet og den tid, der er gået, siden forholdet blev begået.

I sager, hvor en person er sigtet for at have begået forhold, som kan have betydning for den pågældendes stilling eller virksomhed, skal anklagemyndigheden være særligt opmærksom på, om sagerne rejser spørgsmål om rettighedsfrakendelse, så der nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse, hvis der vurderes at være grundlag for det. Det fremgår af Rigsadvokatmeddelelse nr. 2/2016 om rettighedsfrakendelse og gælder helt generelt, dvs. også for sundhedspersonale mv.

Rigsadvokaten har herudover fastsat særlige retningslinjer for anklagemyndighedens behandling af straffesager mod sundhedspersonale i Rigsadvokatmeddelelse nr. 10/2007. Det fremgår blandt andet, at straffesager mod sundhedspersonale, der rejser spørgsmål om rettighedsfrakendelse, altid skal forelægges for Styrelsen for Patientsikkerhed. Det gælder også, selv om det strafbare forhold ikke er begået i forbindelse med udøvelsen af den pågældendes faglige virke. Endvidere skal Styrelsen for Patientsikkerhed altid orienteres om sager, hvor en sundhedsperson er idømt rettighedsfrakendelse.

Jeg kan i øvrigt tilføje, at de regionale statsadvokater i 2016 – som led i deres tilsyn med politikredsene – har særlig fokus på, at straffesager mod sundhedspersonale behandles efter de gældende retningslinjer, herunder i relation til spørgsmål om rettighedsfrakendelse. Sager om rettighedsfrakendelse over for sundhedspersonale er også medtaget i Rigsadvokatens oversigt over anklagerfaglige fokusområder i retspraksis i 2016.”